

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lipca 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z. ustalił wartość kapitału początkowego H. O. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 106.257,69 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1984 roku do 31 grudnia 1993 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 76,01% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 928,00 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 19 lat, 4 miesiące i 27 dni tj. 232 miesiące okresów składkowych oraz 1 roku, 4 miesiące i 27 dni okresów nieskładkowych. Uwzględniony został również okres opieki na dzieckiem - 2 lata i 1 dzień. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 3 lata, 4 miesiące i 28 dni tj. 40 miesięcy. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 82,74%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 106.257,69 zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że nie uwzględnił w wysokości kapitału początkowego dochodu w kwocie :

- od dnia 1 maja do 31 grudnia 1989 roku – 1.566.735 zł;
- od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1990 roku – 10.037.680 zł;
- od dnia 1 stycznia do dnia 17 maja 1991 roku – 5.392.255 zł.

ponieważ zaświadczenie druk ZUS Rp-7 nie spełnia wymogów formalnych - nie zawiera poszczególnych składników wynagrodzenia.

/decyzja z dnia 10 lipca 2017 roku k. 4 - 5 akt kapitałowych/

Decyzją z dnia 24 lipca 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 czerwca 2017 roku przyznał H. O. prawo do emerytury od dnia 21 lipca 2017 roku tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że emerytura została obliczona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej jako równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 29923,70 zł;
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 390.734,59 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 252,70 miesięcy;
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1.664,65 zł

Wyliczona kwota emerytury wyniosła $(29.923,70 + 390.734,59) / 252,70 = 1.664,65$ zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał również, że okresowa emerytura kapitałowa wynosi 63,46 zł. Zatem łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wynosi 1.728,11 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.395,58 zł.

/decyzja z dnia 24 lipca 2017 roku k. 22 - 23v plik III akt ZUS/

Odwołanie od ww decyzji złożyła H. O., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 10 lipca 2017 roku znak: (...) - 2017 poprzez uznanie za właściwe zaświadczenia Rp-7 wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w P. Oddział w Ł. ul. (...), z dnia 20 września 2000 roku oraz uwzględnienie wynagrodzenia wskazanego w świadectwie pracy wystawionym przez (...) Zakład (...) w A. - Zakład (...) dnia 27 stycznia 1993 roku ponadto wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 24 lipca 2017 roku (...) w części dotyczącej wysokości emerytury.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił jej uwzględnienia zaświadczenia Rp-7 wystawionego przez (...) w P. Oddział w Ł. do wyliczenia kapitału początkowego, mimo iż w zaświadczeniu zakład pracy zaznaczył, że od w/w wynagrodzeń naliczono składkę ZUS, uznając je za niespełniające wymogów formalnych, przez co w znaczny sposób zaniżył jej wyliczoną emeryturę. Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przyjął do wyliczenia kapitału początkowego wynagrodzenia wskazanego w świadectwie pracy z (...) w A. - Zakład (...) za okres od dnia 18 maja 1991 roku do dnia 21 lutego 1992 roku, mimo, że w punkcie 2 świadectwa pracy przy wysokości wynagrodzenia jest słowo miesięcznie (zapisane w skrócie „m-nie”), a przyjął natomiast wynagrodzenie minimalne obowiązujące w gospodarce uspołecznionej, przez co w znaczny sposób zaniżył jej wyliczoną emeryturę.

/odwołanie z dnia 1 września 2017 roku k. 2 - 3 oraz odwołanie z dnia 1 września 2017 roku k. 2- 3 akt o sygn. VIII U 1808/17/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację. Zakład podniósł, że do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego nie uwzględniono wynagrodzeń wynikających z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Przedsiębiorstwa (...) z dnia 20 września 2000 roku za okres zatrudnienia od dnia 1 maja 1989 roku do dnia 17 maja 1991 roku, bowiem nie podano w nim poszczególnych składników wynagrodzenia, podano wynagrodzenie łącznie i nie wiadomo czy od wszystkich składników wynagrodzenia została odprowadzona składka na ubezpieczenia społeczne. Natomiast za okres zatrudnienia w (...) Zakładzie (...) w A. - Zakład (...) od dnia 18 maja 1991 roku do dnia 21 lutego 1992 roku do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto - zgodnie z art. 15 ust. 2a w/w ustawy - minimalne wynagrodzenie w j.g.u. Organ rentowy zwrócił uwagę, że H. O. nie przedłożyła zaświadczenia o wynagrodzeniu w tym zakładzie pracy. Dodatkowo Zakład podniósł, że nie uwzględniono wynagrodzenia wynikającego ze świadectwa pracy, bowiem jest to dokument potwierdzający okres zatrudnienia. Na koniec zaś wskazał, że minimalne wynagrodzenie przyjęto również za okresy od dnia 1 stycznia 1978 roku do dnia 4 maja 1980 roku i od dnia 1 stycznia 1989 roku do dnia 17 maja 1991 roku.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 12 września 2017 roku k. 4 -5 oraz odwołanie z dnia 1 września 2017 roku k. 4 - 5 akt o sygn. VIII U 1808/17/

Zarządzeniem z dnia 18 września 2017 roku połączono sprawę o sygnaturze akt VIII U 1808/17 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1807/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządziło ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 1807/17.

/zarządzenie z dnia 18 września 2017 roku k. 7 akt o sygn. VIII U 1808/17/

Wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018 roku wniosła o przyjęcie do wyliczenia jej świadczeń wynagrodzenia z Zakładu (...) w Ł. z lat 1989-1991, tak jak wynika to z dokumentu Rp-7 oraz z Zakładu (...) w A. za cały okres zatrudnienia, tak jak wynika to ze świadectwa pracy podnosząc, że otrzymywała wyłącznie wynagrodzenie zasadnicze, przez cały okres w takiej samej wysokości.

/stanowisko wnioskodawczyni e- protokół z dnia 4 stycznia 2018 roku 00:01:05 - 00:06:21 - płyta CD k. 24/

Pismem procesowym z dnia 20 kwietnia 2018 roku wnioskodawczyni ustosunkowała się do przedstawionego przez organ rentowy hipotetycznego wyliczenia wysokości kapitału początkowego i emerytury podnosząc, iż ww wyliczenie jest заниżone, ponieważ nie uwzględnia wynagrodzenia osiąganego z całego okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w A. - Zakład (...).

/pismo z dnia 20 kwietnia 2018 roku k. 49/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona H. O. urodziła się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczona w okresie dnia 1 maja 1989 roku do dnia 17 maja 1991 roku pracowała w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w P. Oddział w Ł. na stanowisku specjalisty do spraw księgowości. Z tytułu zatrudnienia ww Przedsiębiorstwie wnioskodawczyni otrzymywała następujące wynagrodzenie:

- od dnia 1 maja do 31 grudnia 1989 roku – 1.566.735 zł;
- od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1990 roku – 10.037.680 zł;
- od dnia 1 stycznia do dnia 17 maja 1991 roku – 5.392.255 zł.

Od wyżej wymienionych wynagrodzeń były pracodawca wnioskodawczyni naliczył składkę ZUS.

/świadczenie pracy z dnia 17 maja 1991 roku k. 6 plik II akt ZUS, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 20 września 2000 roku k. 15 - 16 plik I akt ZUS/

Następnie H. O. w okresie od dnia 18 maja 1991 roku do dnia 21 lutego 1992 była zatrudniona w (...) Przedsiębiorstwie (...) w A. - Zakład (...) w pełnym wymiarze czasu pracy ostatnio na stanowisku specjalisty działu kadr. W wydanym wnioskodawczyni świadectwie pracy pracodawca wskazał, iż uzyskiwała ona ostatnio wynagrodzenie w kwocie 3.660.000 zł miesięcznie.

/świadczenie pracy z dnia 27 stycznia 1993 roku k. 7 plik II akt ZUS/

W dniu 22 czerwca 2017 roku H. O. złożyła wniosek o emeryturę.

/wniosek o emeryturę z dnia 22 czerwca 2017 roku k. 1- 6 plik III akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 lipca 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego.

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawczyni uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawczyni:

- 1984 rok – 200.774,00 zł; stanowiło 99,37 % przeciętnego wynagrodzenia,
- 1985 rok – 230.224,00 zł; stanowiło 95,90 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1986 rok – 259.906,00 zł; stanowiło 89,89 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1987 rok – 312.541,00 zł; stanowiło 89,24 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1988 rok – 535.724,00 zł; stanowiło 84,09 % przeciętnego wynagrodzenia

- 1989 rok – 179.150,00 zł; stanowiło 7,22 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1990 rok – 1.986.000,00 zł; stanowiło 16,07 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1991 rok – 6.735.708,42 zł; stanowiło 31,71 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1992 rok – 43.338.100,00 zł; stanowiło 134,24 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1993 rok – 53.870.200,00 zł; stanowiło 112,37 % przeciętnego wynagrodzenia

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 6 akt kapitałowych/

Decyzją z dnia 24 lipca 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 czerwca 2017 roku ustalił H. O. okresową emeryturę kapitałową od dnia 21 lipca 2017 roku tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 63,46 zł.

/decyzja z dnia 24 lipca 2017 roku k. 20 - 21 plik III akt ZUS/

Kolejną decyzją wydaną w dniu 24 lipca 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 czerwca 2017 roku przyznał H. O. prawo do emerytury od dnia 21 lipca 2017 roku tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Przyjmując do obliczenia wysokości wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego dochody ubezpieczonej z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w P. Oddział w Ł. (...) oraz kwotę ze świadectwa pracy z (...) Przedsiębiorstwa (...) w A. - Zakład (...) za miesiąc luty 1992, ustalonej proporcjonalnie do liczby przepracowanych dni ($3660000\text{zł}/29 \times 21 = 2650345\text{zł}$) najkorzystniejszy wariant uzyskuje się z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1984-1993 i wynosi on **90,66%**, a wartość kapitału na dzień 1.01.1999 równa jest kwocie - 116 968,94 zł. Łącznie kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wynosi 1.883,98 zł.

Do obliczenia hipotetycznego wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawczyni uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawczyni:

- 1984 rok – 200.774,00 zł; stanowiło 99,37 % przeciętnego wynagrodzenia,
- 1985 rok – 230.224,00 zł; stanowiło 95,90 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1986 rok – 259.906,00 zł; stanowiło 89,89 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1987 rok – 312.541,00 zł; stanowiło 89,24 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1988 rok – 535.724,00 zł; stanowiło 84,09 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1989 rok – 1.637.935,00 zł; stanowiło 66,02% przeciętnego wynagrodzenia
- 1990 rok – 10.037.680,00 zł; stanowiło 81,24 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1991 rok – 10.179.588,38 zł; stanowiło 47,93 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1992 rok – 45.375.945,00 zł; stanowiło 140,55 % przeciętnego wynagrodzenia
- 1993 rok – 53.870.200,00 zł; stanowiło 112,37 % przeciętnego wynagrodzenia

/pismo procesowe ZUS z dnia 28 marca 2018 roku k. 41, wyliczenie hipotetyczne k. 45/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje w części na uwzględnienie.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury, ustalonej w sposób określony w art. 25, przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Art. 173 ust 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) precyzuje, że wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, czyli na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę.

Z kolei ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Natomiast w myśl art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie zaś z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądaną, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawczyni, co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonych decyzji w świetle zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku

uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachodzą podstawy do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawczynię w latach 1989 - 1991, w ramach którego to okresu wnioskodawczyni od dnia 1 maja 1989 roku do dnia 17 maja 1991 roku wykonywała pracę w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w P. Oddział w Ł. na stanowisku specjalisty ds. księgowości. Wysokość dochodów uzyskiwanych w poszczególnych latach szczegółowo określa dokumentacja w postaci zaświadczenia RP- 7 z dnia 20 września 2000 roku. Dodatkowo były pracodawca wnioskodawczyni wskazał wprost, w przedmiotowym zaświadczeniu, że od podanych kwoty została naliczona składka ZUS. W tej sytuacji - wbrew twierdzeniom organu rentowego - nie miało znaczenia brak rozbicia wskazanych globalnie kwot na poszczególne składniki wynagrodzenia, skoro w przedmiotowym dokumencie została zawarta informacja, że składki zostały odprowadzone na rzecz ZUS od wskazanych kwot. Zatem uprawnionym było przyjęcie tak określonego w zaświadczeniu wynagrodzenia nie zaś - jak przyjął organ rentowy - najniższego obowiązującego w tamtym czasie w gospodarce społecznej.

W podobnych przyczyn, zdaniem Sądu Okręgowego, zachodziła również podstawa do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawczynię w lutym 1992 roku, kiedy to wnioskodawczyni wykonywała w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w Ł. Przedsiębiorstwie (...) w A. - Zakład (...) na stanowisku specjalisty D. Kadr. Ze złożonego świadectwa pracy z dnia 27 stycznia 1993 roku wynika, że H. O. w okresie od dnia 18 maja 1991 roku do dnia 21 lutego 1992 była zatrudniona w (...) Przedsiębiorstwie (...) w A. - Zakład (...) w pełnym wymiarze czasu pracy **ostatnio na** stanowisku specjalisty działu kadr z wynagrodzeniem 3.660.000 zł miesięcznie. W związku z tym nie było żadnych wątpliwości, że w ostatnim miesiącu pracy H. O. otrzymała wynagrodzenie wskazane w świadectwie pracy.

Na tej podstawie, mając na uwadze wszechstronne zbadanie sprawy, Sąd zobowiązał organ rentowy do dokonania wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego i emerytury wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 roku przy uwzględnieniu danych o wysokości zarobków wynikających z zaświadczenia RP- 7 z dnia 20 września 2000 roku z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w P. Oddział w Ł. oraz ze świadectwa pracy z dnia 27 stycznia 1993 roku z okresu jej zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w A. - Zakład (...) za miesiąc luty 1992 roku.

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wysokości kapitału początkowego i emerytury, który to wyniósł **116.968,94 zł** i jest korzystniejszy od dotychczasowego wynoszącego **106.257,69 zł** ustalonego zaskarżoną decyzją z dnia 10 lipca 2017 roku.

Sąd uznał natomiast, iż żądanie odwołującej w zakresie zaliczenia do podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia za okres od dnia 18 maja 1991 roku do dnia 31 stycznia w czasie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w A. - Zakład (...) w wysokości jakie osiągała w ostatnim miesiącu zatrudnienia tj. lutym 1992 roku w kwocie określonej w świadectwa pracy z dnia 27 stycznia 1993 roku nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i jako takie podlegało oddaleniu. Z załączonego do akt świadectwa pracy z dnia 27 stycznia 1993 roku wynika, że wnioskodawczyni ostatnio na zajmowanym stanowisku specjalisty D. Kadr otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 3.660.000 zł. Zatem nie uprawnionym byłoby przyjęcie - jak chciałaby tego odwołująca się - że taka też kwota wynagrodzenia obowiązywała przez cały okres zatrudnienia. Pracodawca wnioskodawczyni we wskazanym dokumencie nie wyodrębnił jak kształtowało się wynagrodzenie H. O. na przestrzenie całego okresu zatrudnienia, ale jedynie zaznaczył jak wyglądało to w ostatnim okresie zatrudnienia. Nie jest możliwe automatyczne przyjęcie - przy braku dowodów - że przez cały okres zatrudnienia pensja wnioskodawczyni kształtowała się na jednym nie zmienionym poziomie. Zdaniem Sądu, mając na uwadze zasady logiki i doświadczenia zawodowego nie sposób przyjąć, że wynagrodzenie wnioskodawczyni przez cały okres zatrudnienia we wskazanym Przedsiębiorstwie kształtowało się na tym samym poziomie tj. w wysokości wskazanej w świadectwie pracy. W ocenie Sądu same twierdzenia odwołującej w tym zakresie nie są wystarczające, a jak już zostało wskazane powyżej sąd w postępowaniach z ubezpieczeń społecznych nie może orzekać w oparciu o domniemania, tylko w oparciu fakty

wynikające m.in. z dokumentów. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się te same reguły dowodzenia jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 459) ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne. Odwołująca w toku niniejszego postępowania pomimo spoczywającym na niej ciężarze dowodów nie wykazała, iż otrzymała przez cały sporny okres wynagrodzenie w stałej wysokości.

Z tych względów Sąd w pkt 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 10 lipca 2017 roku w sprawie (...), w ten sposób, iż przeliczył wysokość kapitału początkowego H. O. i ustalił jego wartość na kwotę 116.968,94 zł przy wskaźniku wysokości podstawy jego wymiaru ustalonym z 10 kolejnych lat kalendarzowych to jest z lat 1984-1993 w wysokości 90,66% oraz zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 24 lipca 2017 roku w sprawie (...) i przeliczył wysokość emerytury H. O., przy przyjęciu ww kapitału początkowego, od dnia 21 lipca 2017 roku; a w pkt 2 na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pozostałej części odwołanie oddalił.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni i pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi.

14 V 2018 roku.

E.W.